

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/39/2016
Identifikačné číslo spisu:	6113218122
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6113218122.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Restart drink s.r.o., so sídlom Ul. 29. augusta 36/A, 811 09 Bratislava, IČO: 45 582 696, právne zastúpeného HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, proti žalovanému: Ing. F. B., nar. XX. Z. XXXX, bytom V., právne zastúpenému: JUDr. Blanka Nagyová, advokátka, so sídlom Štúrova 44, 040 01 Košice, o zdržanie sa nekalosúťažného konania, odstránenie závadného stavu, uloženie previesť práva zo zmlúv a o užívaní menného priestoru v internetových doménach, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10CbPv/8/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júna 2015, č. k. 43Cob/572/2014-154, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júna 2015, č. k. 43Cob/572/2014-154 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. 10. 2014, č. k. 10CbPv/8/2013-124 uložil žalovanému (predtým Ing. F. B. - Ben Tech, so sídlom Belanská 574/6, Liptovský Mikuláš, IČO: 43 098 878 - pozn. dovolacieho súdu) zdržať sa užívania menného priestoru v internetovej doméne SK s menným reťazcom restartdrink.sk, v internetovej doméne CZ s menným reťazcom restartdrink.cz a v internetovej doméne EU s menným reťazcom restartdrink.eu a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov na ich náhradu nemá právo. V odôvodnení uviedol, že žalobca (po čiastočnom späťvzatí žaloby) v žalobe žiadal uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa užívania menného priestoru v internetovej doméne SK s menným reťazcom restartdrink.sk, v internetovej doméne CZ s menným reťazcom restartdrink.cz, a v internetovej doméne EU s menným reťazcom restartdrink.eu a bezodplatne previesť práva zo zmlúv o užívaní menného priestoru v internetových doménach SK, CZ a EU. Výkonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca, ako majiteľ CTM Restart, mal v predmete podnikania podobný rozsah činnosti ako žalovaný, ktorý držal menný priestor v internetovej doméne SK, CZ a EU s reťazcom restartdrink.sk, restartdrink.cz a restartdrink.eu a obaja sa stretávali, ako súťažitelia, na relevantnom trhu nielen na území Slovenskej republiky, ale aj v ďalších štátoch Európskej únie. Žalovaný po ukončení spolupráce so žalobcom nedisponoval so súhlasom žalobcu na užívanie práv spojených s ochrannou

známkou žalobcu, preto žalovaný držal priestor (s reťazcom restartdrink) v internetovej doméne SK, CZ a EU protiprávne. Konaním žalovaného dochádzalo k hrozbe zámeny žalobcu a žalovaného v očiach zákazníkov, čo poškodzovalo dobrú povesť žalobcu a spôsobovalo mu aj škodu. Konanie žalovaného posúdil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, lebo doménové meno „restart“ je úplne identické s CTM žalobcu „Restart“. Úplne zhodné slovné označenie v internetových doménach registrovaných pre žalovaného môže užívateľov internetu zmiasť a sťažiť im prístup k informáciám o službách žalobcu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný ako držiteľ internetových domén zasahuje do práv žalobcu a návrhu žalobcu v znení prvej výrokovej vety petitu vyhovel. Vo vzťahu k návrhu žalobcu uložiť žalovanému povinnosť bezodplatne previesť práva zo zmlúv o užívaní menného priestoru v uvedených internetových doménach, súd prvej inštancie dospel k záveru, že prevod doménového mena na žalobcu prekračuje rámec práva na odstránenie protiprávneho vzťahu a nie je relevantným prostriedkom, lebo doménové meno sa v rámci ochrany pred nekalou súťažou a práv k ochranným známkam považuje za nehmotný statok, ku ktorému sa viažu absolútne práva. Zdôraznil, že nárok na odstránenie závadného stavu má smerovať predovšetkým k obnoveniu pôvodného stavu, čo by malo byť dosiahnuté uložením povinnosti odhlásiť u registrátora zaregistrovanú doménu. Podľa súdu prvého stupňa by vyhovieť návrhu v tejto časti prekračovalo limit daný uplatneným odstraňovacím nárokom a preto žalobu v tejto časti zamietol. O trovách rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p.

2. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, podal odvolanie žalobca.

3. Rozsudkom z 25. 10. 2015, sp. zn. 43Cob/572/2014, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica v napadnutej časti zmenil tak, že uložil žalovanému bezodplatne previesť práva zo zmluvy o užívaní menného priestoru v internetovej doméne SK s menným reťazcom restartdrink.sk a internetovej doméne EU s menným reťazcom restartdrink.eu na žalobcu. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zmenil tak, že zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy prvoinštančného konania vo výške 1 648,50 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 401,40 eur. Zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcovi v sume 69,91 eur.

4. Odvolací súd rozhodnutie odôvodnil tým, že sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že žalobcom navrhovaný prevod doménového mena na žalobcu prekračuje rámec práva na odstránenie protiprávneho stavu a ani s tým, že obnovenie pôvodného stavu by malo byť dosiahnuté uložením povinnosti odhlásiť u registrátora zaregistrovanú doménu a nie nad rámec odstraňovacieho nároku uložiť povinnosť previesť doménu na žalobcu, pričom poukázal na svoje rozhodnutie vydané v obdobnej veci 19. 12. 2013 pod sp. zn. 43Cob/94/2013. Podľa názoru odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k nesprávnemu záveru, keď na jednej strane uložil žalovanému povinnosť zdržať sa používania vyššie uvedeného doménového mena a na strane druhej návrh žalobcu na prevod protiprávne zaregistrovaného doménového mena zamietol. Odvolací súd vychádzal z právneho názoru, že ak žalobca podá návrh na uloženie povinnosti previesť doménové meno a sú splnené príslušné predpoklady, je na základe rozhodnutia súdu možné takúto povinnosť previesť, doménové meno uložiť a to tým skôr, že zo strany žalovaného išlo o protiprávnu registráciu, ktoré konanie nemôže požívať právnu ochranu. Pokiaľ zápisom doménového mena dôjde k porušeniu práva k ochrannej známke, prípadne k nekalosúťažnému konaniu, patrí tým, do práv ktorých bolo zasiahnuté, právo na ochranu, pretože týmto protiprávnym konaním je im bránené v registrácii a užívaní doménového mena. Aj keď žiaden právny predpis platný na území Slovenskej republiky priamo prevod doménového mena neupravuje, je jeho registrácia v takomto prípade nesporné porušením hospodárskej súťaže a súd má právo takéto protiprávne konanie v zmysle § 53 Obchodného zákonníka postihnúť, a to aj uložením povinnosti previesť doménu na žalobcu. Z hľadiska eurokonformného výkladu poukázal na potrebu prihliadnuť na právnu úpravu čl. 22 bod 11 Nariadenia komisie ES č. 874/2004, podľa ktorej je uloženie prevodu doménového mena na žalobcov možné, ako aj na rozhodovaciu prax súdov členských štátov EÚ, ktorá je v podobných veciach rovnaká. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o tom, že by nárok na odstránenie závadného stavu mal smerovať k obnove pôvodného a teda predchádzajúceho stavu, nakoľko pri doménovom mene, ktoré má svoju reálnu hodnotu, nie je možné dosiahnuť obnovenie predchádzajúceho stavu, ale len nastolenie takého stavu, aký by bol mal byť, keby si žalovaný protiprávne nezaregistroval

doménové meno obsahujúce prvky ochrannej známky žalobcu. Takýto stav je možné zabezpečiť len tým, že súd uloží žalovanému, ako porušovateľovi, povinnosť previesť ním protiprávne registrované doménové mená na žalobcu. Rozhodnutie o trovách konania odvolací súd odôvodnil použitím ust. § 224 ods. 2 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že sa mu postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Prípustnosť dovolania odôvodnil tiež ust. § 238 ods. 1 O. s. p. Dovolateľ mal za to, že odvolací súd svojim postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces, ak svoje rozhodnutie nečakane založil na iných právnych záveroch než súd prvej inštancie, ak právny názor vyjadrený v napadnutom rozsudku prezentoval najmä s poukazom na citovanie svojho právneho názoru vyjadreného vo veci sp. zn. 43Cob/94/2013, ako aj s poukazom na právnu úpravu obsiahnutú v Nariadení komisie ES č. 874/2004; nepostupoval v súlade s ust. § 213 ods. 2 O. s. p. a neumožnil dovolateľovi vyjadriť sa k možnej aplikácii iných zákonných ustanovení rozhodujúcich pre rozhodnutie vo veci. Ďalej namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup nie je v odôvodnení dostatočne vysvetlený, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tiež nezodpovedá ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Dovolateľ videl inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v tom, že odvolací súd nevykonával žiaden dôkaz k preukázaniu, či boli splnené príslušné predpoklady, na základe ktorých bolo možné rozhodnúť o uložení povinnosti bezodplatne previesť práva zo zmluvy o užívaní menného priestoru v internetových doménach na žalobcu, keď túto zmluvu ani neskúmal, nezaoberal sa jej obsahom a ani ju neuviedol v napadnutom rozsudku. Odvolací súd tiež nevysvetlil a neuviedol, ktoré dôkazy nasvedčujú argumentácii o protiprávnej registrácii doménového mena na strane žalovaného. Odvolací súd sa nevysporiadal s nedostatkom pasívnej vecnej legítimácie žalovaného, keď v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaný nebol podnikateľom (podnikateľskú činnosť ukončil ku dňu 01. 01. 2015). Za nesprávny právny záver považoval žalovaný názor odvolacieho súdu o potrebe prihladenia na úpravu čl. 22 bod 11 Nariadenia komisie ES č. 874/2004, nakoľko ustanovenie čl. 22 bod 11 Nariadenia je adresované výlučne len orgánu riešenia sporov a nie súdu. Citované Nariadenie, totiž neposkytuje takýto nárok prevodu priamo doménovou autoritou v inom, ako v alternatívnom riešení sporu. Keďže sa žalobca rozhodol namiesto alternatívneho riešenia sporov (ADR), uplatniť nárok na prevody domén žalovaného spoločne s inými nárokmi pred vnútroštátnym súdom, vyriešenie otázky možnosti prevodu spočíva na vnútroštátnom hmotnom práve, ktoré takýto prevod neupravuje, a to ani s poukazom na ust. § 53 Obchodného zákonníka. Dovolateľ sa rovnako nestotožnil ani s rozhodnutím odvolacieho súdu o náhrade trov konania, ktoré považoval za zmätočné a neodôvodnené. Na základe uvedeného žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

6. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť a uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 89,50 eur. Žalobca mal za to, že žalovaný bol oboznámený s rozhodnutím sp. zn. 16CbPv/13/2008 (kde bol predmet konania rovnaký), ako aj s aplikáciou právnych predpisov, ktoré boli pre rozhodnutie veci rozhodujúce, nakoľko boli súčasťou argumentácie žalobcu v odvolaní, ktoré bolo žalovanému doručené. K námietke dovolateľa o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu žalobca uviedol, že podľa jeho názoru je rozsudok odvolacieho súdu v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a odvolací súd sa v odôvodnení vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup je dostatočne vysvetlený. Uviedol, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá prípustnosť dovolania a nevykonanie dôkazov nezakladá procesnú vadu podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Ďalej poukázal na to, že zánikom živnostenského oprávnenia nedochádza k zániku právnej subjektivity a ani procesnej spôsobilosti žalovaného.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, riadne zastúpený, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené.

8. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 01. 07. 2016, platí, že ak nie je

ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Nakoľko dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, teda za účinnosti O. s. p., dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 238 ods. 1 O. s. p.

9. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

10. Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.).

11. Dovolanie môže účastník podať len z dôvodov taxatívne uvedených v § 241 ods. 2 O. s. p. a odôvodniť ho môže len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

12. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie v tom, že žalobcom navrhovaný prevod doménového mena na žalobcu prekračuje rámec práva na odstránenie protiprávneho stavu a ani s tým, že obnovenie pôvodného stavu by malo byť dosiahnuté uložením povinnosti odhlásiť u registrátora zaregistrovanú doménu a nie je nad rámec odstraňovacieho nároku uložiť povinnosť previesť doménu na žalobcu, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil a o nároku žalobcu bezplatne previesť na neho práva zo zmluvy o užívaní menného priestoru v internetovej doméne SK s menným reťazcom restartdrink.sk a internetovej doméne EU s menným reťazcom restartdrnk.eu rozhodol opačne ako súd prvej inštancie a to tak, že žalobe aj v tejto časti vyhovel.

13. Z odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia vyplýva, súdu prvej inštancie v napadnutej časti rozhodnutia vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd nenariadil vo veci odvolacieho pojednávania.

15. Ak dospel odvolací súd k názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, mal vyzvať účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili. Vyplýva to z ustanovenia § 213 ods. 2 O. s. p. Zo zápisnice z pojednávania odvolacieho súdu z 25. 06. 2015 vyplýva, že súd sa obmedzil len na vyhlásenie zmeňujúceho rozsudku, teda nezopakoval, prípadne nedoplňil v potrebnom rozsahu dokazovanie a nevyplýva z nej ani to, žeby odvolací súd vyzval účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu ustanovení Nariadenia komisie ES č. 874/2004, z 28. 04. 2004, vyjadrili. Dovolací súd je toho názoru, že pri existencii úpravy § 213 ods. 2 O. s. p. porušenie tejto povinnosti je kvalifikované ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, čo je dôvod na podanie dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

16. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa z iného právneho dôvodu, vychádzajúc zo skutočností, s ktorými sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nezaoberal a bez toho, aby účastníkovi konania umožnil sa k novým právnym záverom vyjadriť, prípadne predložiť dôkazy, ktoré z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie neboli významné, týmto postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p.

17. Ďalšieho pochybenia sa odvolací súd dopustil tým, že nevykonával žiadne dokazovanie o otázke platnosti, resp. existencie zmluvy v čase rozhodovania a ktorú odvolací súd nijako neidentifikoval vo výroku rozhodnutia. Je zrejmé, že sa neoboznámil ani s jej obsahom, keďže do spisu nebola doložená. Ak sa odvolací súd chcel odchýliť od skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie, mal

dokazovanie v zmysle § 214 ods. 1 O. s. p. sám v potrebnom rozsahu zopakovať, resp. doplniť. Preto základným nedostatkom napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu je podľa dovolacieho súdu, nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočívajúci v tom, že odvolací súd napriek tomu, že súd prvej inštancie o tejto časti nároku, ktorá je predmetom rozhodnutia odvolacieho súdu, nevykonal žiadne dokazovanie, keďže dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku, dokazovanie nedoplnil a vo veci samej rozhodol tak, že sa uspokojil len s tvrdením žalobcu. Tým, že nezískal podklad pre svoje odlišné závery v zmysle § 132 O. s. p. jeho postup nie je v súlade so zásadou priamosti a ústnosti občianskeho konania.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že odvolací súd v napadnutom rozsudku nedal presvedčivú odpoveď na podstatné otázky. Za týchto okolností rozsudok odvolacieho súdu nie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Keďže odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil ústavne prijateľným spôsobom, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

19. Z uvedených skutočností vyplýva, že v konaní na odvolacom súde došlo k procesnej vade podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., na ktorú musí dovolací súd prihliadať, aj keby ako dôvod nebola uplatnená v dovolaní (§ 242 ods. 1 O. s. p.).

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodnutie odvolacieho súdu v zmysle ust. § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle ust. § 450 C. s. p.

21. V novom konaní odvolací súd potom ako doplní dokazovanie v naznačenom smere, vo veci znovu rozhodne a súčasne rozhodne aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.